

Xüsusi Təyinatlıların əfsanəsi: Şəhid Pəncəli Teymurov

Ermənilər başına 1 milyard pul qoymuşdu

Astara rayonunun Əzərüd kəndində kiçik bir evin qarşısında. Üzü nurlu gözəl anayla və ev sakinləri ilə görüşüb evə daxil oluruq. Evdə xəstə yatağında yatan bir ata və baxışları ilə bütün hüzn-lərini gözlərində anladan dərdli bir ana... Bütün gerçəklər isə analıqla yanaşı, "şəhid anası" adına məhkum edilən Vahimə xanımın hüzn dolu baxışlarında donub qalıb. 2 aprel 2016 ci il tarixindən...

Bəs kimdir Vahimə xanımın baxışlarına yoxluğunun nəqşini vurmuş qəhrəman? Kimdir Vahimə xanımın zərif çiyinlərinə ağır yükü qoyub gedən adam?

Qəhrəmanlıqları düşməni vahiməyə gətirmişdi

Bu ad bəlkə də bir çoxunuza tanışdır. Əlbəttə, ermənilərin başına 1 milyard (dramla) pul qoyduğu bu "kölgə adam" mümkün qədər gizli fəaliyyət göstərməli idi. Özü hər nə qədər sirli olsa da, qəhrəmanlıqları düşməni vahiməyə gətirmişdi.

Pəncəli Teymurov 1981-ci ilin martın 24-də Astara rayonunun Əzərüd kəndində anadan olub. 1998-ci illərdə Astara rayonu, B.Rüstəmov Asxanakəran tam orta məktəbini bitirib. 1999-cu ildə Astara Rayon Hərbi Komissarlığı tərəfindən həqiqi hərbi xidmətə çağırılıb. Hərbi xidmət zamanı kəşfiyyatçı peşəsinə yiyələnib və hərbi hissənin ən mahir kəşfiyyatçısı olub. Daha sonra könüllü olaraq xidmətini yenice yaradılan Azərbaycan Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrinin kəşfiyyatçı-diversant taborunda davam etdirib və 17 il Azərbaycan ordusunda şərəflə xidmət edib.

11 yaşlı Pəncəli söz vermişdi ki...

Pəncəli Teymurov hələ uşaq ikən, 1992-ci ildə baş vermiş Xocalı soyqırımının kadrlarını izləyəndə hərbi olacağına və düşməndən intiqam alacağına söz vermişdi.

O, illər sonra sözünü tutur. Xocalı faciəsi zamanı azərbaycanlıları öldürən erməni hərbi general rütbəsi almağa gedərkən Pəncəli Teymurov onu izləyir və əlverişli məqamda məhv edir. Bu olay erməni ordusunu lərzəyə salır, böyük çaxnaşma yaradır.

Kəlbəcərdə 24 erməni məhv edir

Pəncəlinin qəhrəmanlığı bununla da bitmir. 2015-ci ildə kəşfiyyat qrupu ilə Kəlbəcəre keçən Pəncəli 4 erməni zabitin və 20 əsgərin olduğu "Ural" markalı maşını partladaraq onların hamısını məhv edir.

Bu qəhrəmanlıqlardan sonra ermənilər Pəncəlinin başına bir milyard dram qoyurlar, lakin nə qədər cəhd etsələr də, onu ələ keçirə bilmirlər.

Hətta bir dəfə erməni hərbiçiləri Pəncəlini tutmaq üçün pusquya salırlar, o isə 21 gündən sonra pusqudan çıxaraq növbəti dəfə düşməni şoka salır.

Həmin gecə... aprelin 1-dən 2-nə keçəndə, düşmənin təxribatının qarşısını almaq üçün döyüşə yollanan hərbiçilərimiz sanki ov ovlamağa, quş quşlamağa çıxmışdılar. Onların oturduğu döyüş maşınının içərisində ancaq gülüş və zarafat səsləri eşidilirdi. Pəncəli də maşının yük hissəsinin baş tərəfinə keçib oturmuşdu. Keyfi çox yuxarı idi. Əslində döyüşə gedib-gəlmək, ağır əməliyyatlarda iştirak etmək xüsusi təyinatlılar üçün adi həyat tərzinə çevrilmişdi. Elə döyüşün əvvəlində Azər Məmmədov ağır yaralandı. Onun yaralandığını gören digər xüsusi təyinatlı zabit Həsət Almasov yoldaşını küreyinə alıb, əsgərləri ilə təcili olaraq

döyüş bölgəsindən çıxarmışdı. Seysulan düşməndən təmizlənmişdi. İndi növbə xüsusi təyinatlıların idi. Bir neçə qrupa bölünmüş xüsusi təyinatlılar bu dağların daşlarını yollarını əzbər bildirdilər. Burada hər kolu-kosu tanıyırdılar. Bu məşəlikdə, dağ-dərədən dəfələrlə kəşfiyyata gəlib, verilən tapşırıqları uğurla yerinə yetirmişdilər. Bir qədər vaxt keçəndən sonra qarşı tərəfdən yenə də artilleriya hücumları şiddətlənməyə başladı... Pəncəlinin və onun yanında olan zabitlərin dayandıqları səngərə düşən mermidən Pəncəlinin əlindəki avtomat və başındakı qoruyucu şlem yerə düşdü. Top mermisinin zərbəsi Pəncəlini götürüb səngərin o biri üzünə atdı. 17 ildə heç zaman gizir Pəncəli Teymurov belə zərbə görməmişdi. Yıxıldığı yerden ayağa durub, silahını götürərək səngərdən qaçağa tullandı... Arxadan Murad Mirzəyev onu nə qədər çağırırsa da, Pəncəli eşitmirdi... Çünki Pəncəli kontuziyaya almışdı. Və özündən asılı olmayaraq, döyüş vərdişlərinə əsasən yenidən hücuma keçmişdi. Hücuma keçdiyi ərazidə - qarşıda mənfur düşməni idi. Düşmənin ikinci dəfə atdığı ağır texnika atəşindən Pəncəli ağır yaralanaraq, yerə yıxıldı... Üzbəüz döyüşdə qalsaydı, Pəncəli erməniyə can verməzdi... Axı bu yollarda düşməni tapdığı altında olan ərazilərimizə keçib o qədər uğurlu əməliyyatlarda iştirak etmişdi ki...

Və Pəncəli şəhidlik zirvəsinə yüksəlmişdi. Bəli, hər zaman öz vətənpərvər övladları ilə seçilən tək Astara yox, Azərbaycan Respublikası da da Pəncəli kimi bir igidini itirdi.

O, doğulub-böyüdüyi Astara rayonunun Əzərüd kəndində torpağa tapşırıldı. Pəncəli Teymurovdan gəriyə göstərdiyi igidliklər və bu sözlər qaldı:

"Həmişə özümə arzu etmişəm ki, Vətənim üçün şəhid olum, tabutum Azərbaycan Respublikasının üçrəngli, ay-ulduzlu bayrağına bükülüb dəfn olunmağa aparılısın".

Sağ ikən qisasını alan qəhrəman

Erməni generalını məhv etmək, hərbiçilərin olduğu maşını partlatmaq, Aprel döyüşlərində onlarla erməni əsgərini, texnikasını sıradan çıxarmaq... Təbii, bunlar Pəncəlinin bizə məlum olan qəhrəmanlıqlarıdır. Onun düşməne vərşadıcı zərbələr vurduğu elə xüsusi əməliyyatları var ki, bu gün də erməni ordusunda qorxu ilə xatırlanır.

Təsədüfi deyil ki, qardaşı Famil Teymurov da bunu deyir:

"Şəhid olandan sonra döyüş yoldaşları dedi ki, Pəncəli sağ ikən öz qisasını almışdı".

Xəstə yatağındakı dərdli ata və kövrək-kövrək xətilərini danışan anaya qulaq asdıqca ürəyimdə yağış kimi yağan göz yaşlarını hiss edirdim. Lakin ana təskinlik tapsın deyə özümə güclə tuturdum ağlamamaq üçün. Ana-ata və igid qardaşı Famil qəhrəman Pəncəli haqqında danışanda, Əmir Teymurun düşmənlə dö-

yüşdən sonra Ordu qarşısında etdiyi bir çıxışını xatırladım.

"Tüzüklər" kitabında yazılıb: "Düşmənin başını bir zərbə ilə qılınca bədənindən üzdüm, onun yerdə qalmış cansız bədənindən qan yaşıl otlar üzərinə axdıca, mən sanki yenidən güc aldım. Düşmənin qanını axıtmaq, ona dərs vermək əsl qəhrəmanlıqdır".

Ananın dediyi isə: "xidmət etdiyi gündən sonra hər zaman Pəncəli haqqında xidmət etdiyi hərbi hissələrdən minnətdarlıq və təşəkkür məktubları aldıq. 17 il Vətənin keşiyini çəkdi. 17 il xalqına, Vətəninə, millətinə, torpağına xidmət etdi. Lakin biz bir dəfə də olsun, nə işlə məşğul olduğuna bilmədik. Sonradan məlum oldu ki, ermənidən elə qisasını almış. Onun etdiyi igidlikləri çox olub. Lakin bu gün də təssəvvür edə bilmirəm ki, rəhmətə gedib. Elə bilirəm ki, sağdır".

Vahimə ana danışdıqca alışıb-yanır, göyüm-göyüm göynəyirdi. İstədim soruşam ki, "ana, Pəncəlinin həlak olması xəbərini eşidəndə nə hisslər keçirdin?".

Fikirleşdiyim sualdan utandım. Adam da oğlu şəhid olan anaya belə sual verəmi? Araya çökmüş müvəqqəti sükuat Vahimə ana özü pozdu:

"Cəsurluqda və zireklilikdə isə Pəncəli o biri uşaqlardan çox seçilirdi. Sonra hərbiçisi oldu. Hərbiçisi olandan sonra bəzən aylarla üzünü görmürdüm, səsinə eşitmirdim. Bir də göürdün dizə qədər yağın qara bata-bata gəlib. Elə keçib təzə otururdu ki, hərbi hissədəki komandanlığından zəng gəlirdi, heç gözlərinin çimirini almamış, yenə də geri qayırdı. Adına bişirdiyim yemək, adına açdığım süfrə toxunulmamış qalır. Yanıb-tökülürdüm".

Məzlum ana danışdıqca hiss edirdim ki, hələ də inanır ki, bir gün qapını qonaq deyil, balası Pəncəli döyəcək...

Daha sonra həyətdə olan Pəncəliyə aid ev muzeyinə keçdik. Birinci mərtəbədə Pəncəlinin avtomobili saxlanılmışdı. İkinci mərtəbədə isə onun əşyaları idi. Pəncəliyə aid olan bütün əşyalar orda idi. Bıçaq qabından tutmuş el yazılarında...

O müqəddəs yerdə igidin bütün şəxsi əşyaları ilə tanış olmağın çətinliyini sözlərlə ifadə etmək çox çətinidir. Ancaq ev muzeyində masaya qoyulan kicik təəssürat dəftərini qısa da olsa yazanda göz yaşlarımın qeyri-ixtiyari yanağımdan süzülüyünü gördüm. Yazdıqlarımdan isə yadımda qalan sadəcə bu kəlmələr oldu: "İgid qardaşım Pəncəli: Bizi bağışla, biz sənin əvəzinə yaşayır, sənin yarım qalan arzuruların öz arzurularımız ilə əvəzləyirik. Səninlə qürur duyuruq, gənc və gələcək nəsillərə örnək qəhrəman! Ruhun şad olsun, şəhidim".

Belə olmamalıydı... Pəncəli hələ Şuşaya bayraq sançmaq istəyirdi axı... Pəncəlinin ruhu bədənini tərk etdi. Və Tanrıya qovuşdu. Tanrı dərğahında dəfələrlə keçid etdiyi Kəlbəcəre getdi, oradan bir dəfə zəfərən da gətirmişdi. Tanrı dərğahında Yere baxaraq gülüm-səyirdi Pəncəli... Çünki o yüksəklikdən ruhu bütün olanları göürdü... hətta içəridən olan satqınlardan da xəbərdar idi... bütün həqiqətlər ona bir andaca əyan oldu. Çünki o, bu döyüşdən həmişəki kimi salamat qayıtmalı idi... Bir az bundan əvvəl aşığında torpağın üstündə döyüş yoldaşları ilə birlikdə kömək gözləyirdi... İndi isə Tanrı dərğahında dayanmışdı... O, Tanrı dərğahına sorğusuz-sualsız gəlmişdi. Çünki Vətən uğrunda həlak olmuş, vətəni qorumuşdu, Vətəni canından da, anasından da əziz bilmişdi. Tanrı Vətən və torpaq uğrunda şəhid olanları, dərğahına sorğusuz-sualsız aparır. Sorğu-sualı olanları isə Göyün bir az aşağı qatında qarşılaraq, haqq divanına çəkir. O haqq divanında Raquf Orucovun, Vüqar Yusifovun, Mühit Orucovun, Pəncəli Teymurovun... 2016-cı ilin aprel müharibəsində şəhadətə yüksələn Qalibiyyət şəhidlərinin günahkarlara verilən o qədər sualları var ki...